

5. Týždeň v Cezročnom období

Oznamy:

- Upratovanie Hertník rodiny: Mizlová 153, Polčinová 154, Polčinová 155, Marinčinová 156
- Spovedanie 1/2 hod. pred sv. omšou. Podľa potreby aj po sv. omši. Zvlášť pripomínam, aby si vykonali spoveď chorí, ktorí prijímajú sviatosť pomazanie chorých. Ostatní chorí budú dostávať pomazanie chorých pred Veľkou nocou. - Novéna k P. Márii Lurdskej končí v piatok.
- Milodary - Zbierka Pastoračia mládeže činila sumu Hertník 229,5 eur, Bartošovce 182,50 eur, spolu 412 eur. Podporný fond činil sumu Hertník 205 eur, Bartošovce 175 eur, spolu 380 eur. - Bohužnámy darca obetoval na kostol 100 eur. Pán Boh zaplať za milodary!
- Hnutie na pomoc rozvedeným kresťanom Vás pozýva na pravidelné mesačné stretnutie, ktoré sa uskutoční v utorok 14. februára 2023 o 17:00 hod. v Katolíckom kruhu, Jarkova 77 v Prešove.

06.02.2023 Pondelok Svätého Pavla Mikiho a spoločníkov, mučeníkov (spomienka)	16:30 17:30	Hertník (+Rozália,+Ján,+Mária,+Andrej,+členovia rodiny - č. 10) Bartošovce (+Juraj,+Anna,+Katarína,+Božena - č. 178) <i>- sv. omša za účasti birmovancov - Po omši stret. birmovancov</i>
07.02.2023 Utorok Utorok 5. týždňa v Cezročnom období	07:00 17:30	Bartošovce (za RB/2./'23) Hertník (+Stanislav,+Jozef,+rodičia - č. 258)
08.02.2023 Streda Streda 5. týždňa v Cezročnom období alebo Svätého Hieronyma Emilianého alebo Svätej Jozefíny Bakhity, panny (ľubovoľná spomienka)	08:00 17:00	Hertník (zdr., B. pož. pre rodinu - č. 14) Predkrstná náuka: 15:00 hod. (2 rodiny!) <u>Hertník - katech. miestnosť sakristia</u> Bartošovce (zdr., B. pož. a poďak. pre Jána - 80 rokov - č. 136)
09.02.2023 Štvrtok Štvrtok 5. týždňa v Cezročnom období	17:30	15:30 STRETNUTIE PRVOPRIJÍMAJÚCICH V HERTNÍKU /všetky deti, aj z Bartošoviec!/ Bartošovce (+Helena - č. 22) <i>- sv. omša za účasti detí a mladých /prvoprijímajúci povinne/</i>
10.02.2023 Piatok Svätej Skolastiky, panny (spomienka)	07:30 08:45	Hertník (zdr., B. pož. a poďak. pre Františka - č. 10) Bartošovce (zdr.,B. pomoc pre Šimonka - č. 132)
11.02.2023 Sobota Sobota 5. týždňa v Cezročnom období alebo Preblahoslavenej Panny Márie Lurdskej (ľubovoľná spomienka) - 31. svetový deň chorých!	08:00 09:30	Bartošovce (+Vincenc,+Justína,+starí rodičia - č. 107) - SPOLOČNÉ POMAŽANIE CHORÝCH Hertník (za veriacich - 6.neA - 12.2.'23) - SPOLOČNÉ POMAŽANIE CHORÝCH
12.02.2023 NEDEĽA 6. nedeľa v Cezročnom období, cyklus „A“	07:30 09:00 10:30	Hertník (zdr., B. pož. a poďak. pre Margitu - 80 rokov - č. 68) Bartošovce (zdr., B. pož. a poďak. pre Magdalénu - č. 9) Hertník (+Františka Geralská - č. 64) /13:30 hod. vylož. S. Olt. - súkr. ADOR./ 14:00 pobožnosť Hertník

RÍMSKOKATOLÍCKA

FEBRUÁR 2023

**CIRKEV
FARNOSŤ SV. KATARÍNY
ALEXANDRIJSKEJ**

Číslo 439

HerBartníček

Posolstvo Svätého Otca Františka k 31. svetovému dňu chorých

11. február 2023

„Staraj sa oňho“ - Súcit ako synodálna prax uzdravovania

Drahí bratia a sestry!

Choroba je súčasťou našej ľudskej skúsenosti. No táto skúsenosť sa môže stať „neľudskou“, ak sa prežíva v izolácii a opustenosti, ak nie je sprevádzaná starostlivosťou a súcitom. Ak kráčame spoločne, je normálne, že sa niekto cíti zle, že sa musí zastaviť pre únavu alebo nejakú nehodu na ceste. Práve v takýchto chvíľach vidíme, ako kráčame: či je to naozaj spoločné kráčanie, alebo či kráčame po tej istej ceste, ale každý na vlastnú päsť, starajúc sa o vlastné záujmy a ponechajúc ostatných, aby sa sami „zariadili“. Preto vás na tento 31. svetový deň chorých, uprostred synodálnej cesty, pozývam, aby sme sa zamysleli nad tým, že práve cez skúsenosť krehkosti a choroby sa môžeme naučiť spoločne kráčať podľa Božieho štýlu, ktorým je blízkosť, súcit a neha. V Knihe proroka Ezechiela, v jeho veľkom prorocktví, ktoré predstavuje jeden z vrcholov celého Zjavenia, Pán hovorí takto: „Sám budem pásť svoje ovce a sám ich dám do košiara, hovorí Pán, Boh. Stratené vyhladáam, odohnané zavrátim, poranené obviažem, nemocné posilním [...] budem ich pásť svedomito“ (34, 15 – 16). Skúsenosti dezorientácie, choroby a slabosti sú prirodzenou súčasťou našej cesty: nevylučujú nás z Božieho ľudu, naopak, privádzajú nás do centra Pánovej pozornosti, lebo on je náš Otec a nechce na ceste stratiť ani jedno zo svojich detí. Ide teda o to, aby sme sa od neho učili ako byť skutočne spoločnosťou, ktoré kráča spoločne a ktoré je schopné odolať kultúre vyradovania.

Encyklika Fratelli tutti, ako viete, nám ponúka nové čítanie podobenstva o milosrdnom Samaritánovi. Vybral som ho, aby som ním ilustroval bod obratu, ktorý nám pomôže vyjsť z „tieňov uzavretého sveta“ a „predstavovať si a tvoriť otvorený svet“ (porov. 3. kap.). Existuje hlboká súvislosť medzi týmto Ježišovým podobenstvom a tým, ako sa dnes bratstvo mnohými spôsobmi popiera. Predovšetkým to, že zbitý a okradnutý človek je opustený na ceste, predstavuje situáciu, v ktorej sa nachádza príliš veľa našich bratov a sestier v momente, keď najviac potrebujú pomoc. Nie je jednoduché rozlíšiť, ktoré útoky na ľudský život a jeho dôstojnosť pochádzajú z prirodzených príčin a ktoré sú spôsobené nespravodlivosťou a násilím. Veľké nerovnosti a prevaha záujmov niekoľkých ľudí ovplyvňujú v súčasnosti každé ľudské prostredie do takej miery, že je ťažké považovať akúkoľvek skúsenosť za „prirodzenú“. Všetko utrpenie sa odohráva v istej „kultúre“ a uprostred jej protirečení. Tu je dôležité uvedomiť si stav osamelosti a opustenosti.

No tento druh krutosti sa dá prekonať ľahšie ako akákoľvek iná nespravodlivosť, pretože – ako nám hovorí podobenstvo – na jeho odstránenie stačí chvíľka pozornosti, vnútorné hnutie súcitu. Dvaja okoloidúci, považovaní za veriacich, vidia zraneného muža, ale nezastavia sa. Tretí, Samaritán, ktorý je terčom opovrhovania, je však pohnutý súcitom a postará sa o tohto cudzinca na ceste, zaobchádzajúc s ním ako s bratom. Takto bez toho, aby o tom premýšľal, mení veci a vytvára bratskejší svet.

Bratia a sestry, nikdy nie sme pripravení na chorobu. A často si nepripúšťame ani to, že nám pribúdajú roky. Bojíme sa zraniteľnosti a všadeprítomná trhová kultúra nás núti ju popierať. Pre krehkosť tu nie je miesto. A tak, keď nás postihne nešťastie a zaútočí zlo, sme šokovaní. Navyše nás možno druhí opustia, alebo sa nám zdá, že my ich musíme opustiť, aby sme sa pre nich nestali bremenom. Takto sa začína osamelosť a môže nás otráviť trpký pocit nespravodlivosti, pre ktorý sa nám zdá, že sa od nás odvrátilo aj nebo. V skutočnosti je pre nás ťažké mať dobrý vzťah s Bohom, keď je zničený náš vzťah s druhými a so sebou samým. Preto je aj v súvislosti s chorobou také dôležité, aby sa celá Cirkev porovnávala s evanjeliovým príkladom milosrdného Samaritána a stala sa skutočnou „poľnou nemocnicou“, lebo jej poslanie sa prejavuje – najmä v historických okolnostiach, ktorými prechádzame – práve v starostlivosti. Všetci sme krehkí a zraniteľní, všetci potrebujeme súcitnú pozornosť, ktorá sa vie pristaviť, priblížiť, uzdraviť a pozdvihnúť. Údel chorých je preto výzvou, ktorá prelamuje ľahostajnosť a spomaľuje tempo tých, ktorí sa ponáhľajú vpred, akoby nemali sestry a bratov.

Svetový deň chorých nevyzýva len k modlitbe a blízkosti k trpiacim, ale jeho cieľom je aj zvýšiť povedomie Božieho ľudu, zdravotníckych inštitúcií a občianskej spoločnosti o novom spôsobe spoločného napredovania. Ezechielovo proroctvo citované na začiatku obsahuje veľmi tvrdý súd, pokiaľ ide o priority tých, ktorí vykonávajú hospodársku, kultúrnu a politickú moc nad druhými: „Mlieko ste pojedli, vlnou ste sa obliekli, vykŕmené ste pozabíjali, no ovce ste nepásli. Slabé ste neposilňovali, choré ste neliečili, ranené ste neobviazali, rozprchnuté ste nezavrátili ani stratené ste nehľadali, ale násilím a hrôzou ste panovali nad nimi“ (34, 3 – 4). Božie slovo je vždy poučné a príhodné. Nielen pokiaľ ide o odsúdenie, ale aj v tom, čo navrhuje. Záver podobenstva o milosrdnom Samaritánovi nám totiž naznačuje, ako možno bratstvo, ktoré sa začalo pri stretnutí zoči-voči, rozšíriť aj do organizovanej starostlivosti. Všetky jeho prvky: hostinec, hostinský, peniaze, sľub informovať sa o situácii (porov. Lk 10, 34 – 35) – to všetko nás núti myslieť na službu kňazov, na prácu zdravotníkov a sociálnych pracovníkov, na angažovanosť rodinných príslušníkov a dobrovoľníkov, vďaka ktorým sa v každej časti sveta dobro každý deň stavia proti zlu. Uplynulé pandemické roky zvýšili náš pocit vďačnosti za tých, ktorí každý deň pracujú na poli zdravotnej starostlivosti a výskumu. Avšak nestačí vyjsť z tejto veľkej kolektívnej tragédie len uctením si jej hrdinov. Covid-19 podrobil túto veľkú sieť kompetencií a solidarity skúške a odhalil štrukturálne limity existujúcich systémov sociálneho zabezpečenia.

Preto je potrebné, aby bola v každej krajine vďačnosť spojená s aktívnym hľadaním stratégií a zdrojov, ktoré by zaručili každému základné právo na zdravotnú starostlivosť a prístup k nej. Samaritán hostinskému odporučil: „Staraj sa oňho“ (Lk 10, 35). Ježiš to opakuje aj každému z nás a na konci nás vyzýva: „Chod' a rob aj ty podobne!“ Ako som zdôraznil vo Fratelli tutti: „Podobenstvo nám ukazuje, s akými iniciatívami je možné nanovo vytvoriť spoločenstvo, počnúc mužmi a ženami, ktorí prijali krehkosť druhých za vlastnú a nedovolia, aby sa budovala spoločnosť, ktorá niekoho odstrkuje, ale stávajú sa bližnými, dvíhajú a rehabilitujú padnutého človeka, aby bolo dobro spoločné“ (67). V skutočnosti sme „boli stvorení pre plnosť, ktorá sa dosahuje jedine v láske“ (68), a preto si nemôžeme dovoliť byť ľahostajní voči utrpeniu.

11. februára 2023 hľadáme na lurdskú svätyňu ako na proroctvo, na lekciu, ktorú Cirkev dostala uprostred modernej doby. Nezáleží len na tom, čo funguje, a na tých, ktorí niečo produkujú. Chorí ľudia sú v skutočnosti v centre Božieho ľudu, ktorý napreduje spoločne s nimi a stáva sa tak proroctvom o ľudstve, v ktorom je každý vzácny a nikto nie je na vyradenie.

Príhovoru Panny Márie, Uzdravenia chorých, zverujem každého z vás, ktorí ste chorí; vás, ktorí sa o nich staráte v rodinách, v práci, vo výskume a v dobrovoľníckej činnosti; a vás, ktorí sa usilujete o vytváranie osobných, cirkevných a občianskych zväzkov bratstva. A všetkým zo srdca udeľujem svoje apoštolské požehnanie. Pápež František (TK KBS)

Na zamyslenie: Štyri preklady

Štyria anglickí duchovní sa jedného dňa pustili do živej diskusie o rôznych prekladoch Biblie. Jednému sa páčil preklad kráľa Jakuba. Bol uchvátený nádhernou poetickou formou angličtiny. Druhému sa najviac páčil štandardný revidovaný preklad, pretože bol doslovnejší a bližší k pôvodnej hebrejčine a gréčtine. Tretí uprednostňoval nový preklad, lebo bol napísaný súčasťou modernou angličtinou.

Štvrtý duchovný mlčal. Keď sa ho spýtali na jeho názor, napokon odvetil: „Mne sa najviac páči preklad mojej matky.“ Ostatní traja zostali šokovaní. Netušili, že jeho matka prekladala Bibliu. „Veru prekladala,“ uisťoval ich. „Preložila ju do svojho života, do každého jedného jeho dňa. Bol to ten najpresvedčivejší preklad, aký som videl a čítal.“ (Každý má šancu)

Obetovanie SA

Inšpirujúci príbeh, ktorý sa možno v takej podobe nikdy nestal, ale v inej podobe sa stáva bežne.

V tmavej mrazivej noci sa šesť ľudí ocitlo na opustenom ostrove. Každý s kúskom dreva. Malý ohník v strede pomaly uhasinal pre nedostatok paliva. Zima bola stále krutejšia. Najbližšie sedela pri ohni žena. Všimla si, ako plameň, čo vyšľahol, oziaril naproti tvár pristáhovalca. Silnejšie zovrela poleno v rukách. „Prečo by som ja mala hodiť poleno na oheň, aby zohrialo tohto privandrovalca, ktorý sem prišiel kradnúť prácu a chlieb?“ Muž, ktorý stál vedľa, zbadal tiež kohosi oproti seba, kto nepatril do jeho strany. „Nijako a nikdy by som neobetoval svoj kúsok dreva pre svojho politického nepriateľa.“ Tretia osoba bola biedne oblečená a mocne stískala svoje drevo. „Ten vedľa mňa je boháč. Prečo ja chudobná by som mala dať svoje drevo pre boháča?“ Boháč, ako tak sedel, myslel na svoje bohatstvo, na svoje vily, autá, rôzne akcie, fabriky. „Musím chrániť svoje drevo a neprísť oň kvôli lenivcom a naničhodníkom.“ Černochova tvár pristáhovalca sa krivila od pomstivého úškrnu. Pevne zvieral svoj kus dreva. Dobré vedel, že ním belosi pohrdajú. „Prišla chvíľka na sladkú pomstu.“ Posledný z nich bol skupáň a nedôverčivec. Ak niečo robil, tak len preto, aby niečo získal. Jeho heslo: „Dať len tomu, kto jemu dá.“

Tak našli všetkých stuhnutých, zmrznutých, ako zvierajú svoje dreva v rukách. Neumreli od zimy vonkajšej, ale od zimy vo svojom srdci.

Áno, dnes možno nedržíme v rukách polená dreva, ale držíme IBA pre seba a pre svoj prospech svoj čas, dary, talenty, schopnosti, charakter, peniaze, majetok, moc, postavenie, ... A pritom nám to Boh nedal iba pre nás samotných, ale aby sme to všetko vedeli využiť aj pre dobro iných v akejkoľvek podobe. Preto OBETOVANIE SA je základom zlepšovania života na Zemi. (z duchovných cvičení)

texty neprešli jazykovou úpravou